

Славейче

КАК ВОМОГАТЬ МАЛКИТЪ

АПРИЛЪ

Сънцето силно грѣ
вече месецъ е Априлъ.
Птиченето сладко пѣ,
день настана миль.

Георги Ф. Георгиевъ, у-къ, с. Дългошевци, Ломско.

НА ЛЪЖАТА КРАКАТА СЖ КЖСИ

Това бѣше преди две години. През единъ топълъ лѣтенъ денъ, нашите бѣха отишли да жѣнатъ на една нива, която бѣше доста далечъ отъ село. Сутринта тѣ ни порѣчаха да отидемъ следъ обѣдъ и да имъ занесемъ ядене. Къмъ единадесетъ часа преди обѣдъ, азъ и нѣколко мои другарчета, взехме една торба съ хлѣбъ, една лукатка (гърне) съ чорба и трънхаме къмъ нивата.

Но по пътя едно отъ другарчетата ми поискава да се надѣгнемъ. Тъкмо това и чакахме. Докато той да издума, и ние готови! Всички хукнахме. Но азъ като бѣхъ, изтървахъ лукатката съ

за подаръкъ той ни носи пълна кошница съ яйца, нощемъ по полята роси пролѣтнитъ цвѣтенца.

Георги Ф. Георгиевъ, у-къ, с. Дългошевци, Ломско.

чорбата и тя хопъ! — та въ елинъ камъкъ. Стана на парчета. Чорбата се разлѣ на земята. Азъ много се уплашихъ, но като нѣмаше какво да правя, продължихъ пакъ пътя си. Другарите ми се превиваха отъ смѣхъ. Съ плач отидохъ при нашите. Тѣ ме запитаха защо плача. Не имъ казахъ, че азъ изтървахъ лукатката, а ги изтървахъ, че единъ отъ другарите ме бутнахъ, и азъ паднахъ и я счупихъ. Но другарите ми казаха какъ е станало. Азъ останахъ много посраменъ, защото изтървахъ родителите си.

Димитър Илиевъ, у-къ III кл. с. Комарево, Карнобатско.

ЗАДАЦИ, РЕБУСИ, ГАТАНКИ

1. Единъ търговецъ купилъ 100 кожи за 100 грона. Волскитъ — по 2 лв.; кравешкитъ — по 1 лв. и телешкитъ по 10 ст. едната. Намѣрете отъ кои кожи по колко е купилъ?

Задава: Георги Михайловъ уч. I кл., Луковитъ

2. Врѣхъ въ Стара-Планина, замѣните ли първата буква съ друга, ставамъ градъ въ България.

Задава: Боянка Маринова уч.чка, с. Лозица, Никополско

3. Има го въ всѣка кѫща, ма-
каръ за Великденъ най-малко. Ка-
то замѣните последната буква съ

„з“, става зеленчукъ, съ „г“ нѣщо презъ което се минава, съ „в“ положение на човѣкъ.

4. Красива птица съмъ, прочете ли ме наопаки ставамъ „пъ-
ленъ човѣкъ.“

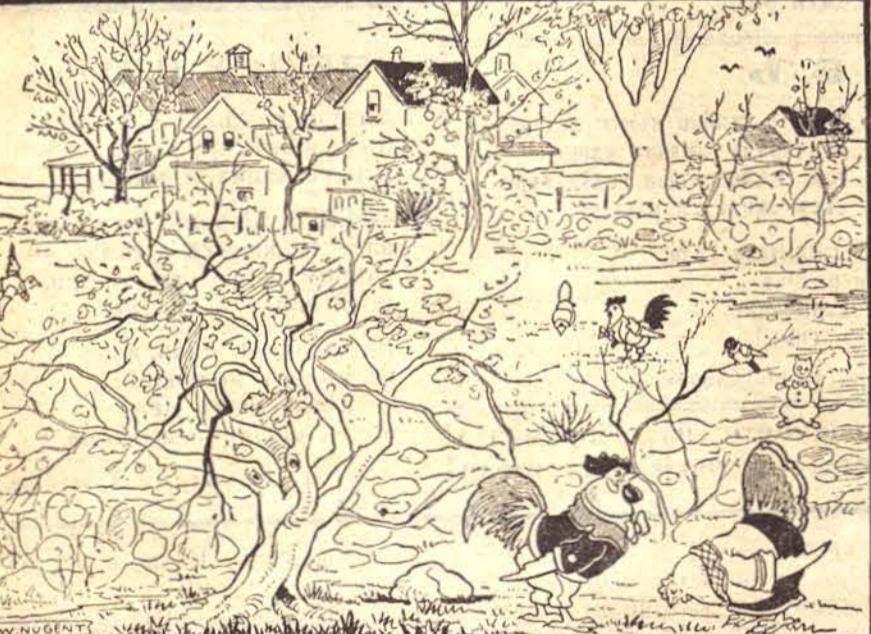
Задава: Пенка Дечева

у-ка, София

1	2	3	4	5
2				
3				
4				
5				
1. Домашна птица
2. Областъ въ Гърция
3. Спортенъ терминъ
4. Французка буква
5. Българска буква

Задава: Цвѣтанъ Параксевовъ у-къ, с. Кутово, Видинско

СКРИТА КАРТИНА

Този чифликъ се пази отъ седемъ кучета. Можете ли да ги намѣрите?

ХУБАВИ КНИГИ ПОЧТИ БЕЗЪ ПАРИ

само по 6 лева едната
6 КНИГИ ПО ИЗБОРЪ САМО ЗА 30 ЛЕВА

Най-прочутите книги, които децата отъ цѣлъ свѣтъ съ радостъ четатъ

Клетниците

Весели приключения

Чудесното пътуване на Нилъ

Максъ и Морицъ

Въ страната на лилипутъ

Вълшебния славей

Приключенията на Тиль

Робинзонъ Крузо (двойна книга, цв.

картини 12 лв.)

Баронъ Мюнхаузенъ

Български народни приказки

За да получите книгите **веднага**, въ

писмото-поръчка поставете вместо пари,

по 6 лв. чиста гербова марка за всѣка

избрана книга (Робинзонъ — 12 лева), и

го пратете до

ЗЛАТНА БИБЛИОТЕКА

ул. „6 Септември“ № 3 — София.

ЗЛАТНА БИБЛИОТЕКА

НОВИНИ

Редакцията на в. „Славейче“ пожелава на всички свои сътрудници, абонати и настоятели весело и щастливо посрещане и отпразнуване на Светлите Христови празници. Честито Възкресение Христово!

Похвална постѣжка. Преди нѣколко дни въ с. Брѣстъ, Никополско, стана голѣмъ пожаръ, който причини грамадни загуби на населението. Изгорѣха къщи, покъщица и храна. Като научили за страшното бедствието, децата отъ Плевенскиятъ безплатни детски трапезарии, на 5 т. м. отишли при учителите си и съобщили, че се отказватъ отъ своята храна, която помолили да се изпрати за децата въ опожареното село. Хвала имъ!

Съ следния брой 10, който ще излѣзе къмъ срѣдата на м. май т. г., завръшваме втората годишнина на в. „Славейче“. Вестникът редовно се изпраща на всички абонати и настоятели, но има още неиздълженни настоятели, които молимъ да побързатъ съ внасянето на сумите. Бѫдете редовни и изправни къмъ редакцията, както тя е редовна къмъ всички

Рѣкописенъ детски вестникъ

Учениците отъ III-б кл. въ с. Лджене, Пещерско, заедно съ учителя си Крумъ Тошковъ, съ имали щастливата идея да си пригответъ всѣки месецъ по единъ брой отъ рѣкописенъ вестникъ, който съ именували „Ученическа мистър“. Тѣхната идея е много хубава и я препоръчваме на всички.

Решение на задачите отъ бр. 8.

1. Брѣсначътъ. 2. Кромидъ лукъ.
3. Орѣхътъ. 4. Дрѣнъ, Кремъ, Хрѣнъ.

П	О	М	А	К
О	Б	И	Д	А
М	И	Р	Е	Н
А	Д	Е	Л	А
К	А	А	Н	П

6. Шипка, Шипка, Шапка. 7. Майнъ-Ридъ. 8. Числото е „6“.

Вѣрно решение на всички задачи не е изпратилъ никой. Пре-
мия по жребие ще дадемъ на ре-
шилътъ вѣрно всички задачи отъ
този брой.

Решили иѣко задачи:

Валентинъ Р. Пѣевъ, В. Паскалевъ, Славка Стоилова, Рашико Рангеловъ, Георги Бечински, Македонка Динева, Борисъ Благоевъ, Св. Станковъ — Гор. Джумая; К. Секолова и Я. Райкова — с. Надежда, Лилянка К. Дерменджиева — София; Борисъ Ат. Николовъ — Свищовъ и др.

КУПЕТЕ СИ НОВАТА КНИГА

ПИЛЕТО СЪ ЗЛАТНАТА ПЕРУШИНА

разкази за деца

отъ Георги Караславовъ

съ илюстрации отъ Ст. Сотировъ

Цена 3 лева

Луксозенъ екземпляръ 6 лева

Издадъ:

ДОБРОМИРЪ ЧИЛИНГИРОВЪ

София — бул. Кн. К. Шведски, 37

Намира се по всички книжарници.

ПРИСМЪХУЛНА ЖЕНА

Приказка

Една жена много обичала да се присмира на юседкитъ си и да ги одумва. Вѣдкому на-
мира кусури.

Една сутринъ отишла въ църквата да се пречисти. За-
станала до вратата при група

женни, оглеждала презъ цѣло-
то време другите богомолци и имъ се присмивала. Пусна-
ла църква. Разотиши се хо-
рата по домоветъ. Отишла си и тя. Сложила софата за
обѣдъ. Но преди да сложи
първия залъкъ въ устата си,
позамислила се, па попита-
ла мѫжа си:

— Петре бе, — рекла, — ти
видѣ ли, пречистихъ ли се?

Толкова се била унѣсла въ
приказки и одумки, че не си
спомнила дали се е пречисти-
ла или не.

— Не зная азъ, — отгово-
рилъ мѫжътъ й. — Иди пи-
тай свещеника! Той знае.

Станала, та при свещеника:

— Отче, — попитала — пре-
чистихъ ли се тая сутринъ?

— Не зная, дѣдовото. Иди
при клисаря. Той държи спи-
ська на пречистилъ се.

Разтревожената жена оти-
ла при клисаря.

— Така и така, чично Тодо-
ре, — рекла.

Досѣтилъ се клисаръ че
свещеникътъ се пошегувалъ
съ нея, засукаль мустакъ, па
рекълъ:

— Вѣрно е, чиковото, у ме-
не бѣше списъка, но азъ го
предадохъ на черковния каси-
ръ. При него иди.

— Азъ — отговорилъ той
— пѣкъ го предадохъ на чер-
ковния пѣвецъ, дѣдо Панталейко.
При него иди!

— Дѣдо Панталейко, — по-

молила се тя, — какъ ми пре-
лечистихъ ли се тая сутринъ

или не съмъ. У тебе бѣль спи-
ськътъ.

— Кой ти каза, — че списъ-
кътъ е у мене.

— Кой? Черковниятъ каси-
ръ — отговорила жената. —
Той ме изпрати при тебе. При
него ме изпрати клисаръ, а
дѣдо попъ пѣкъ при него. Се-
га чакъ дѣдо Панталейко раз-
бралъ, че тѣзи хора сѫ се по-
шегували съ тая женица.

— Пречисти се, дѣдовото,
какъ да не си. Била ли си въ
чърквата, значи пречистила си
се. Пѣкъ и азъ съ очи си те
видѣхъ. Нѣма защо да гле-
дамъ въ списъка. Благодари-
ла му зарадваната жена и си
тръгнала. Презъ времето, до-
като тя тѣсила божитъ хора и
ги разпитвала, клисаръ и
попадията разказали новина-
та навсѣкѫде.

Отишла жената на хорото.
Отправила се къмъ група же-
ни, но преди да ги приближи,
дочула, че й се присмиватъ.
Отправила се къмъ трети, четвърти
— навсѣкѫде